

Enhedslistens side, dels for at afdække ansvaret for, at det er gået, som det er gået f.eks. i selskabstømmersagen, dels for at hindre gentagelser, så vi ikke skal se nye store huller koste samfundet milliarder.

Forleden havde vi et beslutningsforslag til behandling om at undersøge myndighedernes ansvar i de her sager, fordi det kan påvises, at der gik flere år, fra der kom indberetning om, at noget var galt, til der blev foretaget noget for at stoppe huller. Jeg må, som de fleste her til stede sikkert ved, notere mig, at da var man endnu mere afvisende end i dag. Der var bestemt ikke brug for at undersøge eget ansvar. Der var kun brug for at pege fingre ad advokater og revisorer og bankerne, men politikernes, myndighedernes ansvar var der ikke nogen der syntes, der skulle graves i.

Et andet led i nogle af de initiativer, vi har taget, blev gennemført i går i samarbejde med skatteministeren i Skatteudvalget, hvor vi havde et seminar for at kigge på skattelovgivningen, og hvordan den misbruges. Der vil jeg også sige til et par af ordførerne, der var inde på det, at det er jo en anden side af sagen: For at forhindre gentagelse skal der selvfølgelig luges ud i de lovparagraffer, som misbruges i forbindelse med økonomisk kriminalitet.

Jeg vil også godt sige, at i hele det her led er vores undersøgelser af, hvem der tømte, og hvem der hjalp til at tømme, naturligvis også indgået. Jeg kan sige, at vi i dag har færdiggjort vores undersøgelse vedrørende advokaters deltagelse i selskabstømmervirksomhed enten som ejere, der solgte, som advokater, der selv tømte, som likvidatorer, og som bestyrelsesformænd og bestyrelsesmedlemmer.

Når vi tæller sammen, hvor mange gange vi finder disse funktioner i forbindelse med selskabstømning, er vi nået op på, at 281 advokater her i landet, det er 10 pct. af alle landets advokater, på en eller anden måde har haft forbindelse til bare det ene projekt, vi kalder selskabstømning. Hvis vi lidt mere relevant sammenholder med, hvor mange erhvervsadvokater vi har i Danmark, er vi faktisk oppe på, at ca. hver fjerde erhvervsadvokat på en eller anden måde har haft forbindelse med selskabstømning.

Derfor vil jeg også godt sige, at når erhvervsministeren heroppe siger, at der er brug for selvjustits i rådgiverbranchen, er jeg fuldstændig enig. Men vi må også notere os, at hvor bankerne og de forskellige revisororganisationer har været i gang, så har Advokatrådet været larmende tavse.

Det har selvfølgelig sagt, at det er imod ulovligheder. Det siger de fleste danskere vel, i hvert fald 99,9 pct., at de er imod ulovligheder, så sådan et udsagn fra Advokatrådet giver jeg ikke meget for. Men derudover har man overhovedet ikke været indstillet på at undersøge eget ansvar i det her forløb, i hvert fald ikke, før vi i Enhedslisten tog fat med nogle af vores afsløringer af de reelle forhold omkring advokatstandens deltagelse.

Vi har noteret os, også når vi læser, hvad der sker ved domstolene osv., hvor vanskeligt det er for myndighederne at tackle økonomisk kriminalitet. Der kommer forbavsende mange frifindelser. Vi ser, at sagerne trækker ud i årevis, vi har set, at vores retssystem næsten er blokeret af disse sager omkring økonomisk kriminalitet, dels fordi der er så mange af dem, og dels er de jo i særdeleshed så vanskelige at tackle, fordi der går så mange år, fra selve aktiviteten gennemføres, til den kommer til domfældelse. Der går jo desværre også alt, alt for lang tid i de her sager, hvor pengene vælter ud og er væk, inden myndighederne endelig får taget fat og f.eks. skal til at retsforfølge de ansvarlige for ulovlighederne.

Derfor vil jeg sige, at jeg fik lidt opmuntring, da jeg forleden dag i Jyllands-Posten så landets justitsminister henvise, akkurat som vi har gjort, til hvidvaskningsdirektivet i pengeinstitutsektoren, der fungerer og giver oplysninger videre, og han sagde:

»Jeg er ikke afvisende over for en lignende ordning for rådgivere.«

Jeg synes sådan set, at det var et positivt tilsagn, som jeg håber, vi kan bygge videre på under udvalgsarbejdet, for det er på akkurat samme baggrund, at vi har lavet det her forslag. Det var inspireret af – og det kan man også se af den måde, lovteksten er formuleret på; den ligger på flere områder meget tæt op ad hvidvaskningsloven, og vi tænkte, at vi på samme måde kunne udstrække denne hjælp til myndighederne, som dér blev gennemført på baggrund af et EU-direktiv – det må jeg desværre sige: EU laver noget godt en gang imellem. Det har jeg også før fra denne talerstol indrømmet.

Og selv om alle rådgivere, banker og mange politikere dengang sagde akkurat det samme, som der er sagt i dag om vores forslag, så havde vi jo altså på det tidspunkt heldigvis EU i ryggen, og derfor blev det gennemført. Jeg håber, at vi får samme proces her – ikke at EU skal hjælpe os, men at vi kan tale os til rette om, at der er brug for at gøre noget.